

[Viviko.]

tal, fordi de siger noget om, at i løbet af nogle få år vil der ganske sikkert ikke bo fiskere i Klitmøller. De vil bosætte sig i Hanstholm.

Det er nu, der skal handles for at værne om de naturværdier, vi har. Så bør vi ikke gå den modsatte vej. En vej gennem reservatet er et attentat mod naturen og dermed et attentat mod menneskene. Hos kommende slægter vil vi ikke finde tilgivelse, hvis vi gennemfører et sådant projekt.

Formanden: På statsministerens vegne vil den højtærede minister for offentlige arbejder besvare spørgsmålet.

Ministeren for offentlige arbejder (Lindberg): I anledning af det ærede medlems spørgsmål skal jeg på statsministerens vegne først og fremmest gøre opmærksom på, at det såkaldte Hanstedreservat er tilvejebragt ved midler, der er stillet til rådighed af jagtfonden, og at arealet, som tilhører landbrugsministeriet, er fredet som vildtreservat ved landbrugsministeriets bekendtgørelse af 13. januar 1949, hvilken bekendtgørelse er udstedt i henhold til reservatlovens § 7. Spørgsmålet om at føre en vej gennem reservatet hører således under landbrugsministerens forretningsområde.

Landbrugsministeren har imidlertid forelagt statsministeren spørgsmålet, da vejen jo ubestrideligt vil være et indgreb i den stor-slåede natur på stedet. Såvel Danmarks Naturfredningsforening som naturfredningsrådet har over for statsministeren givet udtryk for den største betænkelighed ved projektets gennemførelse. Heroverfor står imidlertid, at samtlige lokale instanser er gået ind for vejens anlæg, som man på stedet tillægger den allerstørste erhvervs-mæssige betydning. På denne baggrund har statsministeren ikke ment at burde modsætte sig projektets gennemførelse, men har meddelt landbrugsministeren, at den endelige placering af vejen i terrænet og dens afgrænsning mod øst må gøres til genstand for en nærmere forhandling mellem reservatrådet, naturfredningsrådet, Danmarks Naturfredningsforening og vejmyndighederne, og at statsministeren går

ud fra, at det endelige projekt vil blive forelagt disse organisationer til godkendelse.

For i fremtiden at sikre reservatet mod yderligere indgreb er det statsministerens agt at udstede en bekendtgørelse om en fremtidig fredning af arealet i henhold til naturfredningslovens § 28.

Viviko: Jeg er ganske klar over, at det er lokale instanser, der har presset på for at få anlagt vejen, og jeg ser det som et af de tilfælde, hvor lokale interesser kommer på tværs af helhedens interesser. Jeg kan ikke frigøre mig for det indtryk, at der er lokaløkonomiske interesser forbundet med denne pression over for myndighederne, og jeg mener, at det er galt at tage for meget hensyn til sådanne lokale interesser, for gør man det, vil resten af de naturværdier, vi har, få et sørgeligt endeligt.

Ministeren for offentlige arbejder (Lindberg): Ja, det er jo fuldkommen rigtigt, som det ærede medlem siger, at det er hensynet til de lokale interesser, der har været afgørende for såvel landbrugsministerens som statsministerens stillingtagen i denne sag.

Man kan selvfølgelig altid diskutere — det ser man jo i andre sager — hvor meget hensyn man skal tage til lokale interesser, og hvor meget man skal tage til landsmæssige interesser, men de to højtærede ministres overvejelser er altså resulteret i, at vægtskålen har vejet til gunst for de lokale interesser, og så synes jeg man må være tilfreds med, at i hvert tilfælde statsministeren giver udtryk for, at man fremtidig vil gennemføre foranstaltninger, der freder dette reservat, så der ikke sker en yderligere udvikling i den retning, som denne motorvej er udtryk for.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Edel Savnte* til finansministeren:

„Vil finansministeren medvirke til enten ved en ændring af praksis eller om fornødent ved forelæggelse af en lovændring, at danske tjenestemænd og andre pensionsberettigede kan få ret til at bevare deres pensionsret under ophold i udviklingslandene, foranlediget af